

[Alfred Hansen]

danske landbrug kunne klare sig selv. Alligevel har vi set og i dag fået en antydning af landbrugsministeren af, at man måske må til at give endnu større tilskud, altså statssubsidiering af dansk landbrug, som jo i øvrigt finder sted af hele det danske erhvervsliv.

Det var altså ikke nøglen for dansk landbrug til at blive selvstændige, til at blive uafhængige af diverse tilskud, at man kom ind i EF. Det, som var den væsentligste begrundelse for dansk medlemskab af EF, er pr. dato helt og totalt faldet til jorden. Derfor kunne man ønske, at det danske folk fik mulighed for endnu en gang at tilkendegive sin holdning med hensyn til, om man fortsat ønsker dansk medlemskab af EF. Det er ikke det, der diskuteres i dag, men det er vigtigt og nødvendigt at gøre opmærksom på, at hele det grundlag, som EF-afstemningen fandt sted på i 1972, ikke længere eksisterer.

Jeg vil specielt koncentrere mig om landbrugspolitikken og herunder medansvarsafgiften. Hvordan virker medansvarsafgiften? Ja, nu fik vi at vide af hr. Steen Folke fra VS, at det i og for sig var meget naturligt, som man kunne holde produktionen nede, men hvem er det, man straffer? Man straffer de produktive erhverv, og det er oftest dem, der er identiske med de unge, altså de nyetablerede, som i forvejen har store problemer at overvinde, og derfor burde folketingset naturligvis i konsekvens heraf kræve medansvarsafgiften fjernet, idet den vel nok – og det kunne jeg jo bede om venstres ordførers kommentar til – er en særskat på produktionen, ikke på produktionsmulighederne, men derimod på produktionen.

Man giver eksporttilskud, og man pålægger importafgifter. Dette er i hvert fald ikke en liberal holdning. Det er en form for planøkonomi, det er protektionisme af værste observans, hvor man altså beskytter sin egen industri og produktion, og hvor man straffer konkurrencemulighederne fra de lande, som ligger uden for EF. Man har altså delt verdens befolkning op i hvert fald i to grupper, nemlig den gruppe, som hører med til fællesmarkedet, EF, som man skal give ekstra gunstige vilkår, og så alle dem, der er udenfor.

Landbrugsministeren sagde, at Grækenlands medlemskab af EF ikke vil forrykke situationen. Det var vel i og for sig ikke det, som var grundlaget for skabelsen af EF, hvor man jo netop sagde, at man skulle konkurre-

re på lige fod og lige vilkår; hvis man skulle leve op til det, skulle enhver form for støtte fjernes. Men man har jo også koketteret med, at man i EF skulle hjælpe dem, der var svage, at man ikke skulle være egocentrisk og kun beskytte sit eget. Hvis det fortsat er en målsætning for EF, at man vil beskytte de medlemslande, der er svage, og specielt hjælpe dem, må jeg sige, at det med mit kendskab til græsk landbrug i hvert fald er sådan, at er der nogen, der vil få svært ved at konkurrere i EF, er det græsk landbrug. Derfor er det i og for sig en vældig overraskelse at høre landbrugsministeren udtale, at Grækenlands medlemskab af EF ikke vil forrykke og heller ikke stille større krav til økonomien. Jeg vil gerne høre ministerens vurdering af, i hvor høj grad man fra EF over EFs kasser skal støtte Grækenlands landbrug, når Grækenland bliver optaget.

Jeg vil også gerne have ministerens vurdering af, i hvor høj grad et medlemskab for Spanien og Portugal vil forstærke problemerne inden for landbrugssektoren i EF.

Vi må fra retsforbundets side stærkt tage afstand fra den protektionisme, som EF er garant for. Vi er tilhængere af en fri handel, hvor udbud og efterspørgsel bestemmer prisen, og hvor man satser stærkt på at bekæmpe monopolerne, dermed være både sagt statsmonopol og det privatkapitalistiske monopol. Hvis man fjerner monopolerne og fører en frihandelspolitik, er det åbenbart, at det vil være til gavn for både produktionslivet og for forbrugerne.

Jeg mener, at EF med sit mislykkede forsøg på at regulere landbrugsproduktionen i forhold til de forventede afsætningsmuligheder har ødelagt dansk landbrugs muligheder for en naturlig strukturtilpasning. Hvor er logikken i, at EF på samme tid giver tilskud til slagtning af køer for at forhindre smørpukler, samtidig med at man giver tilskud til besætningsudvidelser? Jeg vil gerne spørge ministeren, om det ikke er sådan, at de danske landbrug, som i de seneste år med EF-tilskud har udsat deres besætning, meget ofte først sælger deres gode besætning på det frie marked og dermed får en høj pris derfor for så bagefter at bytte til en mindre ydedygtig besætning, som naturligvis er billigere, og som tredje fase udsætte hele besætningen med EF-tilskud.